

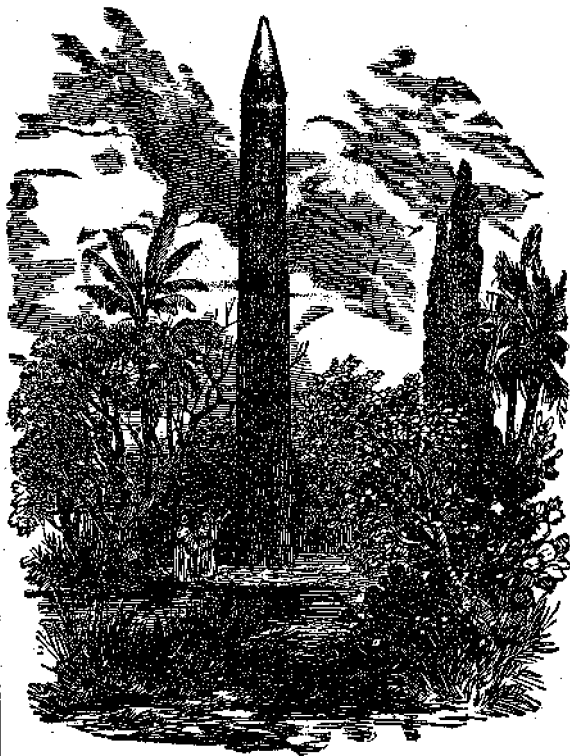

«τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.»

ΕΤΟΣ 4. ΣΤ'
ΑΡΙΘ. 13.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΜΑΡΤΙΟΣ 1873.

Τιμή ἑτησία, Ἀθηνῶν λ. 50
" " " Ἐπαρχεῶν " 80
" " " Ἰουρκίας δρ. 1.00

Ὁβελίσκος τῆς Κλεοπάτρας.

ΤΡΕΙΣ ΠΕΡΙΕΡΓΟΙ ΒΕΛΟΝΑΙ.

Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Πρωσίας ἐπισκέφθη ἐσχάτως ἐργοστασίον τι βελονῶν, ὅπου τῷ ἐδείχθησαν τινὲς ἐκ τῶν λεπτοτάτων, ὅσας ἡ τέχνη δύναται νὰ κατασκευάσῃ.

«Μοι φαίνεται ἄπορον, — ἠρώτησεν ὁ αὐτοκράτωρ ἕνα τῶν ἐργατῶν, τοῦ ὁποῦ ἔργον ἦτον νὰ κατασκευάσῃ τὰς τρύπας τῶν βελονῶν τούτων, — πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρχῃ ἐργαλεῖον τόσον ψιλόν, ὥστε νὰ

κάμῃ τόσον λεπτὰς τρύπας εἰς τόσον σκληρὸν σίδηρον;»

Ὁ ἐργάτης ἀντι ν' ἀποκριθῆ εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ βασιλέως, τὸν παρεκάλεσεν νὰ τῷ δώσῃ μίαν τρίγαν ἐκ τῆς κεφαλῆς του. Λαβὼν δ' αὐτὴν τὴν ἔθεσεν ὑπὸ τὸ ἐργαλεῖον, τὴν ἐτρόπησεν εἰς τὸ ἔν ἄκρον, ἐπέρασε δι' αὐτῆς κλωστὴν καὶ τὴν ἐνεχείρισεν εἰς τὸν μετὰ θαυμασμῶ παρατηροῦντα αὐτοκράτορα!

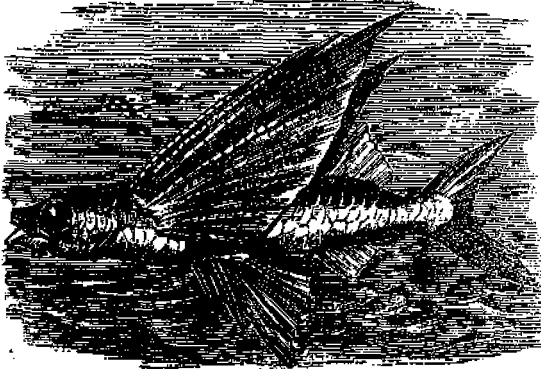
Ἡ δευτέρα θαυμαστὴ βελὸνῃ εἶναι εἰς τὰς χεῖρας τῆς βασιλέως Βικτωρίας· αὕτη καριστῆ τὴν στήλην τοῦ αὐτοκράτορος Τραϊανοῦ μικροσκοπικῶς, ἐννοεῖται καὶ ὅμως· ἐπ' αὐτῆς εἶναι γαγλομμένα αἱ κορυφώτεραι σκηναὶ τῆς ζωῆς τῆς Βικτωρίας· ὥς νὰ μὴ ἴρκει δὲ τὸ θαυμάσιον τοῦτο τῆς τέχνης, ἡ βελὸνῃ δύναται ν' ἀνοιχθῆ καὶ ἐντὸς αὐτῆς ὑπάρχουν διάφοροι ἄλλαι μικρότεροι βελὸναι, ὅλαι ἐστολισμέναι μὲ ἀνάγλυφα σκηνῶν ἐκ τῆς ζωῆς! Ἐννοεῖται, ὅτι ὅλα ταῦτα μόνον διὰ τοῦ μικροσκοπίου εἶναι ὀρατά.

Ἡ τρίτη βελὸνῃ δὲν εἶναι μικρὰ ὅσον αἱ δύο προηγούμεναι, ἀλλ' ὑπερμέγεθες τεμάχιον γρανήτου καὶ ἀνήκει εἰς τὰς ἀρχαιότητες τῆς Αἰγύπτου — ὀνομαζέται δὲ βελὸνῃ ἡ ὀβελίσκος τῆς βασίλισσας Κλεοπάτρας, καὶ ἔχει ὕψος 60 ποδῶν καὶ διάμετρον κατὰ τὴν βάσιν ἑπτὰ ποδῶν· εἶναι δὲ κεκαλομένη μὲ ἱερογλυφικά.

Ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ὑπάρχει κατακεχωρημένος ὑπὸ τὴν ἄμμου τῶν ὀχθῶν τοῦ Νείλου ὁ περίφημος οὗτος ὀβελίσκος τῆς Κλεοπάτρας, δὲ ὁ Μεχμέτ Ἀλῆς τῆς Αἰγύπτου εἶχε δωρήσει εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἀγγλίας Γεώργιον Δ', ἥδη δὲ ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις πρὸτίθεται ν' ἀναλάβῃ τὴν κατοχὴν τοῦ μνημείου τούτου καὶ μετενέγκῃ αὐτὸ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἀλλ' ὀπισθοδρομεῖ, ἐνώπιον τῆς οὐχὶ εὐκαταφρονήτου δαπάνης, ἣν δύναται ν' ἀπατήσῃ ἡ μεταφορὰ καὶ ἀνδύρωσις αὐτοῦ

ἐπὶ τῆς ἀγγλικῆς χώρας. Ἡ δαπάνη αὕτη ἀνέρχεται κατὰ τὰ ἤδη ὑποβληθέντα σχέδια, αἱ: 13,000 λιρῶν στερελίων.

Πόσον θαυμασίως εἶναι κατασκευασμένοι αἱ ἀνθρώπιναι χεῖρες! καὶ ἕως ὅτου ὁ ἄνθρωπος ἀντὶ τὰ μεταχειρίζεται αὐτὰς πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ καὶ ὄφελος τῶν ὁμοίων του, συγχρότητα τὰς μεταχειρίζεται πρὸς ἀτιμίαν Ἐκείνου καὶ βλάβην τούτων.

ΧΕΛΙΔΟΝΟΥΑΡΟΝ.

Οὕτως ὀνομάζεται γένος τι ἰχθύων, ὅστινες ἕνεκα τοῦ μεγέθους τῶν στηθικῶν πτερυγίων τῶν δύνανται νὰ πηδῶσι ἐκ τοῦ ὕδατος καὶ νὰ κρατῶνται εἰς τὴν ἀέρα ἐπὶ τινα δευτερόλεπτα.

Τὸ γένος τοῦτο ἐμπεριλαμβάνει 60 περίπου εἶδη, τὰ ὅποια ζοῦν εἰς τὰς θαλάσσας τῶν τροπικῶν καὶ μάρτων. Τινὰ τῶν εἰδῶν τούτων δύνανται νὰ ὑψωθῶν 13 — 20 πόδα: ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ὕδατων καὶ νὰ διατρέξωσι διάστημα ἑκατοντάδιων τενῶν ποδῶν ταχύτερον καὶ αὐτῶν τῶν ταχυτάτων πλοίων.

Ἡ θεία Πρόνοια ἐπροίκισε τοὺς ἰχθῦς τούτους μὲ τὰ πτερὰ ταῦτα διὰ νὰ σώζωνται ἀπὸ τὰ μεγάλα κινδύνους, τὰ ὅποια τοὺς διακίουν: κίβητος δὲ μὲν τοῦτο καὶ διὰ τὸν οὐρανὸν τοὺς ἀπειλεῖ, πρὸς διασκέδασιν, κατὰ κοπάδια πολλάκις. Ἀρέσκονται νὰ παίζωσιν ἐπὶ τῶν πλοίων καὶ οὐχὶ σπανίως πετιοῦν καὶ ἐντὸς αὐτῶν.

Εἶναι ὥρατια τὴν ὄψιν καὶ ἔχουσι κρέας τρυφερὸν καὶ νόστιμον: ὄψιν καὶ ἀγαπῶνται ὑπὸ τῶν ναυτιλομένων.

Ἐνίοτε παρατηρεῖται τοιοῦτος ἰχθύς κρεμάμενος εἰς τὰς ἐκκλησίας: πρὸς κοῖον σκοπὸν ἡμεῖς τοὺς ἀλάχιστον δὲν γνωρίζομεν, ἐκτὸς ἂν ὑποθέσωμεν, ὅτι δὲ πῶς ὁ ἰχθύς οὗτος διὰ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὸν δαίμοντα ἐχθρὸν του πηδᾷ ἐξω τοῦ ὕδατος, οὕτω καὶ ὁ

ἀμαρτωλὸς πρέπει νὰ προσφύγῃ εἰς τὸν Χριστὸν ἵνα σωθῇ ἐκ τῶν ὀνύχων τοῦ δαίμοντος: διαβόλου.

Ο ΓΑΛΛΟΣ ΜΕΤΑΠΡΑΤΗΣ.

Ἐξῆ ποτε εἰς τὴν Γαλίαν εἰς μεταπρατῆς ὅστις συνεβίβη νὰ περιέρχεται τὴν χώραν πωλῶν πραγματείας καὶ διορθῶν ὠρολόγια καὶ ἀμφορέλλας.

Μετὰ πολλὰ ἔτη, ὅτε ἦτο πλέον ἐσχιστότητος, ἦλθε μίαν ἡμέραν εἰς πόλιν ὅπου εἶχε φίλον στενὸν, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν οἰκίαν συνήθως κατέλειπεν, ὡς ἄντις ἐπήγαγεν ἐκεῖ.

Ἵ φίλος: ἐκεῖνος τὸν ὑπεδέχθη, ὡς πάντοτε φιλοφρόνως καὶ τὸν παρεκάλει νὰ ἐπιδιορθώσῃ τὸ ὠρολόγιόν του.

—Θὰ τὸ κάμω, —εἶπεν ὁ γέρον, ἀλλ' ἐπιθυμῶ νὰ μὲ κάμῃς μίαν χάριν.

— Ποίαν, —εἶπεν ὁ φίλος.

— Νὰ λάθῃς τὸς οὐς ταύτας ἐπιστολάς, καὶ τὴν μὲν μίαν νὰ κρατήσῃς σὺ, τὴν δὲ ἄλλην νὰ σταλῇς εἰς τὸν ἀνεψιόν μου Β. ὅστις εὐρίσκειται εἰς Παρισίαις. Ἐάν ἐκεῖνος ἀπαντήσῃ, νὰ τοῦ σταλῇς τὸ δέμα τοῦτο καὶ τὴν βακτηρίαν, ἄλλως ἀνοίξῃς τὴν ἄλλην ἐπιστολήν καὶ κάμῃς ὅπως σὲ λέγω ἐκεῖ. γ<

Ἵ γέρον μετ' οὐ πολὺ ἀπέθανε καὶ ὁ καλὸς φίλος ἐξέτελεσε τὴν ὑπόσχεσίν του: μετ' οὐ πολὺ δὲ ὁ ἀνεψιὸς ἔγραψεν, ὅτι οὐτε τὸν θεῖόν τε ἤθελε νὰ ἤξεύρῃ οὐτε διὰ τὰ πράγματα τοῦ τῷ ἔμελλε.

Μετὰ τὴν λήψιν τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, ὁ φίλος ἤνοιξε τὴν πρὸς ἐκείνον ἐν αὐτῇ δὲ ὁ γέρον ἔλεγεν, ὅτι τὴν καθίστα κληρονόμον τῆς περιουσίας, καὶ τὸν ᾤδηγει νὰ διαλύσῃ τὴν βακτηρίαν καὶ νὰ λάθῃ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ. — Ἡ βακτηρία ἐλύθη καὶ ἐντὸς αὐτῆς εὐρέθησαν εἰς χαρτονομίσματα ἱκανὰ χιλιάδες φράγκων! Οὕτως ἀντημεύθη ἡ ἀχαριστία τοῦ ἀνεψιοῦ καὶ ἡ φιλοφροσύνη τοῦ φίλου.

Τέκνα μου ποτὲ μὴ περιφρονήσῃτε τοὺς πτωχοὺς: καὶ ἐνδοξείσιν ὑμῖν.

ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ ΗΛΙΟΥ.

Ἵ ἥλιος, ἡ οὐρανὴ καὶ οἱ ἀστέρες, ἦσαν, ὡς π. στεύεται, τὰ πρῶτα ἀντικείμενα, τὰ ὅποια οἱ ἄνθρωποι ἐπροσκύνουν ὡς θεοῦς. Οἱ μεταξὺ τῶν Ἰσραηλιτῶν εἰδωλολάτραι συνεβίβησαν νὰ ὀνομάζωσι τὸν ἥλιον καὶ τὴν οὐρανὴν βασιλέα καὶ βασιλευσαν τοῦ οὐρανοῦ: τοὺς δὲ ἀστέρας, τὸ στράτευμα αὐτῶν.

Εἰς τινὰς χώρας προσεφέροντο πρὸς αὐτὰ ἄνθρωποι θυσίαι: οὕτω λ. χ. μεταξὺ τῶν Συρίων οἱ γονεῖς

συνεβίβουν να φέρωσι τὰ τέκνα των ἐντὸς σάκκων και νὰ τὰ ῥίπτωσιν ἀπὸ τῆς στέγης τοῦ ναοῦ κάτω εἰς τὸ λιθόστρωτον, κυφάουτες εἰς τὰς κραυγὰς και τοὺς θρήνους αὐτῶν!

Ἄν και ἐλησμώνησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν Θεόν, ὅμως δὲν ἤρχοντο, δὲν ἦσαν εὐχαριστημένοι νὰ ζῶσι χωρὶς Θεοῦ, συγχωθάνοντο οὐ ἐγχειρίζοντο τινα προστάτην και φίλον. Ὁνοῦς των ἦτο τόσον ἐσκατισμένος ὡς δὲν ἠδύναντο νὰ ἐνοήσωσι Θεὸν ἀόρατον, βλέποντες δὲ τὸν ἥλιον, τὴν σελήνην και τοὺς ἀστέρας λάμποντας ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν και ἀισθανόμενοι τὴν χρησιμότητά των ἤρχισαν νὰ τοὺς τιμῶσιν ὡς Θεοὺς.

Ἀρχαῖα ἀγάλματα ἐν Ἀθῆναις.

Πολὸ πρὶν ὁ Μωϋσῆς ἐμβληθῆ εἰς τὸ σπάρτινον κιδώπιον και ἐκτεθῆ παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ Νεῖλου, ὁ ποταμὸς οὗτος ἔρρει διὰ χώρας ναῶν και καλατιῶν, ὅποια οὐδέποτε ἐμελλον νὰ φανῶσιν πλέον. Μία τῶν περιφημοτάτων πόλεων, ἐκαλεῖτο ἐν τῇ Γραφῇ «Ἡ πολυάνθρωπος Νῶ». Ὁ ἀρχαῖος ποιητὴς ἐκάλεσεν αὐτὴν Ἐκατάφυλον· καλεῖται δὲ συνήθως Θῆβαι Αἰγυπτιακά.

Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστᾷ γιγάντια ἀγάλματα καθήμενα τὸ ἐν πλαγίως τοῦ ἄλλου κατὰ τὸ μοναδικὸν αὐτῶν μέγεθος· Παρατηρεῖτε τὸν γιγάντιον ὄγκον των; Ἦ ἄμμος τῆς ἐρήμου ἐπῆλθε κατ' αὐτῶν, και ἔθαψεν ἐπὶ πόδας ἐκ τοῦ ὄψους των. Ἄλλὰ και πάλιν ἀνοψοῦνται εἰς τὰ ἄνω ἔως ἑβδομῆ κοντα πόδας. Ἐκκετος ἰσχυρὸς βραχίων εἶναι ἑπτακαίδεκα ποδῶν τὸ μῆκος, ὁ δὲ πούς των εἶναι ἴσος

πρὸς τὸ ἀνάστημα γίγαντος. Καθῆται ὁ ἕκαστος ἐπὶ ὑποβάθρου, ἢ θρόνου, και αἱ χεῖρές των εἶναι ἐπὶ τῶν γονάτων των. Τὰ πρόσωπα των εἶναι τεθλασμένα, και εἰς τὸν δεξιῶν ἑλλείκουσι και αὐτοὶ οἱ χαρακτῆρες. Ἄλλὰ και πάλιν φαίνονται ὡς ἐστραφμμένα πρὸς τὸν μέγαν ποταμὸν Νεῖλον.

Πρὸ πολλῶν αἰώνων ἐτέθησαν ἐκῆ πολὺ πρὸ τοῦ χρόνου καθ' ἃν τὰ τέκνα τοῦ Ἰσραὴλ καθυπεβλήθησαν εἰς σκληρὰς ἐργασίας, και πρὶν διαδοθῆ καθ' ἅπασαν τὴν χώραν ἡ φήμη διὰ εἰς ἕκαστον οἶκον τῶν Αἰγυπτίων ἀδρέθη εἰς νεκρὸς.

ΤΟ ΒΙΒΑΙΟΝ ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ.

Εἶδες τοὺς Ἀθιγγάνους; ἠρώτησεν ὁ Νικολῆς τοὺς δύο τοὺς συντρόφους ἐνθ' ἐπήγαινον νὰ κολυμήσου· λέγουσι ὅτι ἔχουν βιβλίον τῆς τύχης και σοὺ λέγουσι ὅτι θὰ σοὺ συμβῆ εἰς τὴν ζωὴν σου. Δὲν ἠξέουρις πόσον ἐπεθύμουν νὰ εἶχα ἐν τοιοῦτον βιβλίον· θὰ εἶδιθα κατὰ τι θέλω νὰ γνωρίζω τί ἔχει και δι' ἐμὲ ἡ μαυρισμένη ἡ μοῖρα μου.

— Ἐγὼ ἔχω ἐν.—ἀπεκρίθη ὁ υἱὸς τοῦ κουρέως·

— Ἀλήθεια! ἐξεπρόφησεν ὁ Νικολῆς ἐξάλλος ἀπὸ χαρὰν· και διατί δὲν μας τὸ ἔλαγες πρότερον; Ποῦ εἶναι το;

— Κάτω εἰς τὸ κουρεῖον τοῦ πατρὸς μου, — εἶπεν ὁ Ἐρρίκος.

— Και λέγει τῷ ὄντι ὅτι μέλλει νὰ συμβῆ εἰς τὸν ἄνθρωπον; ἠρώτησεν ὁ Ἰωάννης.

— Βεβαίωτατα! εἶπα, —εἶπεν ὁ υἱὸς τοῦ κουρέως.

— Και πῶς τὸ ἠξέουρις;—ἠρώτησεν ὁ Νικολῆς, —ὁ δὲν εἶσαι τόσον πολὺ ἠλιχωμένος, ὥστε νὰ γνωρίζης ἂν εἶπες τὴν τύχην σου ὀρθὰ ἢ μῆ.

— Τὸ ἠξέουρω, —εἶπεν ὁ Νικολῆς, —διότι εἶναι πολὺ παλαιὸν βιβλίον. Ὁ Πάππος μου τὸ εἶχε και τοῦ εἶπε τὴν τύχην του ἐπίσης και τοῦ πατρὸς μου και τὰ πάντα συνέβησαν, ὅπως τὰ εἶπεν!

— Αὐτὸ λοιπὸν εἶναι θησαυρός! —εἶπεν ὁ Ἰωάννης. Διατί δὲν περιφέρεσαι μὲ αὐτὸ λέγων τὴν τύχην τῶν ἀνθρώπων; Θὰ ἔλαμνες χρήματα μὲ οὐραίν!

— Διότι φοβοῦμαι, —εἶπε ταπεινοφρόνως ὁ Νικολῆς, —ὅτι δὲν θὰ μὲ πιστεύσῃ τις.

— Δεῖξέ το μας τοῦλάχιστον, —εἶπον ἀμφότεροι οἱ σύντροφοί του.

— Εὐχαρίστως, —εἶπεν ἑκείνος, —ἔλθετε κάτω ἐκεῖ και θὰ σὰς τὸ δεῖξω.

Τὸ ἑσπέρας πρὶν κλείσῃ τὸ κουρεῖον εὐρέθησαν οἱ δύο φίλοι ἐκεῖ, ὁ δὲ μικρὸς Νικολῆς, ἀφοῦ ἔκλεισε τὰς θύρας και τὸ παράθυρον, ἐπήγγεν εἰς τὸ ὄπισθεν

μέρος τοῦ καταστήματος καὶ σόρας ἐν συρτάριον ἔλα-
θεν ἐν βιβλίῳ μετὰ μεγάλην προσοχὴν καὶ τὸ ἔθεσεν
ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἐνῶ οἱ σύντροφοί του ἔδειξαν ὀλοὶ
ὀφθαλμοὶ κυττάζοντες.

— Ἰδοὺ εἶπαν ὁ Νικολῆς, ἰδοὺ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος
βιβλίον.

— Ἄλλ' αὐτὸ εἶναι ἡ Γράφη! — παρετήρησαν καὶ
οἱ δύο μετὰ τινος τόνου ἀπορίας.

— Μάλιστα, φίλοι μου, — ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, —
ἡ Γράφη καὶ αὐτὴ μᾶς λέγει, δεῖ εἶναι μόνον δύο ὁδοὶ
διὰ σοῦ καὶ δι' ἐμὲ διὰ τὰ δοκιμάσωμεν τὴν τύχην
μας ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἢ μία ὀνομαζέται πλατεία
καὶ ἡ ἄλλη στενὴ καὶ τελλυμένη.

Περὶ ἐνὸς τοιούτου βιβλίου τύχης οἱ δύο ἐκείνοι καὶ
δες ποτὲ δὲν ἐσυλλογίσθησαν, ἀλλ' ὅμως εἶναι τὸ μί-
νον βιβλίον ἀσφαλτοῦς τύχης, καὶ τὸ ὁποῖον οὐδέποτε
ἀποτυγχάνει ἢ ἀπατᾷ. (Ἐκ τοῦ Ἀστ. τῆς Ἀνατολῆς.)

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΣΤΕΦΑΝΟΙ.

«Μακάριοι ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ὑπομένει πειρασμὸν
διὰ ἀφοῦ δοκιμασθῆ, θέλει λάβει

ΤΟΝ ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

τὸν ὁποῖον ὑποσχέθη ὁ Κύριος εἰς τοὺς ἀγαπῶντας
αὐτόν. — (Ἰακωβ' α'. 12.)

«Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσθη, τὸν δρόμον ἐ-
τελείωσα, τὴν πίστιν ἐτήρησα, τοῦ λοιποῦ μένει
εἰς ἐμὲ

Ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,

τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος θέλει μοὶ ἀποδώσει ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ ὁ δίκαιος κριτῆς» καὶ οὐ μόνον εἰς ἐμὲ,
ἀλλὰ καὶ εἰς πάντας τοὺς ἐπιποθεῖ τὴν ἐπιφάνειαν
αὐτοῦ.» (2 Τμοθέου 8.)

«Καὶ ὅταν φανερωθῆ ὁ ἀρχιποίμην θέλετε λάβει
τὸν ἀμάρτανον

ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΟΣΗΣ.

(ᾠ. Πέτρου ε. 4.)

ΜΥΘΟΣ.— ΧΡΥΣΑΛΛΙΣ ΚΑΙ ΜΕΛΙΣΣΑ.

Ἐκμαύρωνε πετώσα μετὰ χάριτος πολλῆς
τῶν περὶ τῆς τῆς καλλῆ μία νέα χρυσαλλίς
καὶ τὴν στίλβουσαν στολὴν μου θεωρήσατε» ἐφώνει
«τὴν στολὴν μου, τὴν ὁποίαν εἰς τὸν κόσμον φέρω
[μὴν]...

«Δὲν μου λέγετε τίς ἄλλος εἴμπορεῖ νὰ καυχῆθῃ
«Ὅτι δύνανται ἔς τὸ καλλὸς μετὰ ἐμὲ νὰ συγκριθῆ;...
«Ὅχι, ὄχι τὸ κηρύττω εἰς τὸν κόσμον δὲν εἶναι ἄλλος
«ἔχων ὅσην ἐγὼ ἔχω λάμπην χάριτος καὶ καλλὸς...»

Μόλις εἶχε σιωπήσει, δεῖς βλέπ' ἀπὸ μακρῶν
ἠλὲς αὐτὴν πετώσαν αἰφώνησι μίαν μέλισσα μικρὰν...
καὶ ἰδοὺ αὐτὴν μετὰ φρίκην καὶ ἀποστροφήν φωνάζει.
ὦ! τί εἶν' αὐτὸ τὸ τέρας τὸ ὁποῖον πλησιάζει!...»

«Καὶ μοὺ ἔλεγον πῶς ἔχει τόσας χάριτας! ἀλλὰ
«Γώρα βλέπω δεῖς ὅτι εἶναι ψεῦδος παχυλὸν
«Καὶ ἡ μέλισσα δὲν εἶναι παρά ἐν ἀχρεῖον τέρας,
Ποῦ καταμολύνει πάντα καὶ τὴν γῆν καὶ τοὺς ἀέρα!...
«Ἡ δὲ μέλισσα εἰς ταῦτα ἀπεκρίθη παρρησίᾳ
«Ὅχι ὅπως σὺ ὁποῖαν ὑπὸ ἄλλου προσδληθῆς

«Ἦτοι μετὰ φωνὴν καὶ ὄρασις, ἀλλὰ μετὰ φωνὴν γλοισίαν.
«Ἦλα, φίλη, νὰ σοὺ δείξω τὴν μικρὰν μου κατοικίαν...

«Παρετήρησέ την», βλέπεις, πόσον εἶναι καθαρὰ;
«Κ' εἰς τὴν ταβὴν των βαλμένα εἶναι δια μὴν χαρὰ...

«Κότταζε αὐτὰς τὰς θέσεις, φίλη μου, εἰς τὰς ὁποίας
«ἔχω διὰ τὸν χειμῶνα ἀρκετὰς ζωοτροφίας...»

«Ἀπὸ τὰς τροφῆς ἐκεῖνας ζῶ ἀφθόνως καὶ ἐγὼ,
«Καὶ τροφὴν εἰς τὰς ἀνθρώπων γλοισιὰν χρηργῶ...

«Ἰσως εἶναι ἡ μορφή μου ἀποτρόπαιος, ἀλλ' ὅμως
«Ὅλοι λέγουσιν δεῖ εἶμαι φιλεργὸς καὶ οἰκονόμος...»

«Ἄλλ' ἐξένα ἢ ὁποία τόσον μετὰ περιφρονεῖς
«Σὲ δὲν ἤκουσα ποτὲ μου νὰ σὲ ἐπαίνῃ κανεὶς!

«Διὰ τοῦτο ὅσας λέγεις κατ' ἐμὲ κατηγορίας,
«Δὲν τὰς θεωρῶ καθόλου ἀπαντήσεως ἀξίας

«Μίαν ὅμως, νὰ σοὺ δώσω συμβουλήν ἐπιθυμῶ
«Τῆς ὁποίας τῆς ἀξίαν καὶ ἀλήθειαν τιμῶ

«Εἶναι ἀθλιὸς ἐκεῖνος, ὅστις διδοὺ σημασίαν
«Εἰς τοῦ σώματος τὰ καλλῆ καίμισε τὴν ἐργασίαν L.

Μαννα, L Φέρμος. (Φιλ. Μήτηρ.)

Κουνέλι.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

- Ποῖος ἀπὸ τοῦ προφήτου ἔθεσε δεσμὰ καὶ
ζυγὴν ἐπὶ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ;
- Ποία ἦτο ἡ ἀμαρτία, ἣτις ἀπέκλεισε τὸν Μωϋ-
σῆν ἀπὸ τοῦ νὰ εἰσελθῆ εἰς τὴν γῆν Χαναάν;
- Ποῖος ἀνέκτισε τὴν Ἱερικῶν καὶ τί ἐπάθεν;

Ἀνταποκρίται Ἀστέρως καὶ Ερημυρίδος τῶν Παίδων
ἐν Σόφω Δ. Ὑφανθῆς. — Ἐν Σμύρῃ, Ἄντ. Βολανδῆς. —
Ἐν Κωνσταντινουπόλει I. Χρυσάκης. Οἱ ἐν Πειραιεὶ καὶ ἐν
Ἀθῆναις πρέπει ν' ἀπαιτοῦν ἀπὸ τὸν διανομέα ἔντυπον ἀπό-
δειξιν.
— Τὸν ἐλευσόμενον μῆνα θά στεφώμεν τὰ βραβεία εἰς τοὺς
λύσαντας τὰς ἱερογραφικὰς ἐρωτήσεις.